

opnår flertallet af stemmerne i det erhvervede selskab.

Forslaget om, at tilladelserne kun bør gives, når omstruktureringen er forretningsmæssigt begrundet, er heller ikke noget nyt krav. Det efterleves i praksis. Der står i ligningsvejledningen under overskriften »Skatteunddragelse og -undgåelse«, at:

»Det fremgår af fusionsbeskatningsdirektivet artikel 11, stk. 1, at en medlemsstat helt eller delvist kan afslå at anvende bestemmelserne om skattefri aktieombytning, såfremt en ombytning som hovedformål eller et af hovedformålene har skatteunddragelse eller -undgåelse. Det anføres endvidere, at såfremt den ansøgte transaktion ikke foretages ud fra forsvarlige økonomiske betragtninger, såsom omstrukturering eller rationalisering af aktiviteterne i de selskaber, der deltager i transaktionen, kan dette skabe en formodning for, at hovedformålet eller et af hovedformålene med transaktionen er skatteunddragelse eller -undgåelse.

Begrebet forsvarlige økonomiske betragtninger i fusionsbeskatningsdirektivets artikel 11 skal fortolkes således, at det er mere vidtgående end hensigten om blot at opnå en rent skattemæssig fordel. Såfremt den ansøgte disposition ikke findes at være båret af forsvarlige økonomiske betragtninger, kan dette skabe en formodning for, at hovedformålet eller et af hovedformålene med det ansøgte er skatteunddragelse eller -undgåelse. Det er ansøgers opgave at afkræfte en sådan formodning«.

Kl. 16.25

På baggrund af dette kan jeg afvise SF's ændringsforslag som værende helt unødvendigt.

Jens Peter Verner (S):

Når vi skal behandle det her forslag ved andenbehandlingen, er det, fordi det har en række elementer.

Som det har været fremme i dagspressen, har skatteministeren fremsat ca. 30 forslag, siden han tiltrådte som minister. Men det er jo så en sandhed med modifikationer. Det forslag, vi her behandler, indeholder rent faktisk 16 forskellige forslag i alt. Så hvis man skal se på skatteministerens mængdemæssige indsats, er vi jo oppe på 45 forslag, og det må man jo sige er rigtig godt gået sådan rent mængdemæssigt.

Hvis man skal se på indholdet af forslagene, har de jo været karakteriseret ved – i hvert fald for det her forslags vedkommende – at være en udmøntning af erhvervsskattepakken. Man skri-

ver i forslaget om nye veje på erhvervsområdet, men det er jo et spørgsmål om, hvor mange nye veje der er.

Det, det drejer sig om, er, at man indretter en lovgivning sådan, at der til virksomhederne bliver givet en skattelettelse på flere hundrede millioner kroner. Det er et spørgsmål om – og det er også kommet helt frem under behandlingen i udvalget – at man har udskydelse af skatter til udvalgte befolkningsgrupper, som helt øjensynlig ligger tæt på skatteministeren, altså sådan rent sympatimæssigt.

Hvis man skal se på lovforslaget fremadrettet, hvordan det vil virke erhvervspolitisk, må man sige, at alle vurderinger er, at det er meget, meget beskedent, det er egentlig mere et spørgsmål om at levere nogle tilskud til nogle bestemte grupper.

Det er rigtigt, at forslaget er finansieret i 2002, men hvis man skal se på, hvordan det så vil se ud i årene fremover, er der altså ikke på nuværende tidspunkt nogen finansiering af det her forslag. Det er i øvrigt også meget, meget vanskeligt at vurdere, hvad det kommer til at koste, men det betyder jo helt åbenbart ikke så meget, når det er denne her side, det drejer sig om.

Provenutabet vil rent faktisk være rent gætte-ri. Der er ikke nogen, der har nogen som helst idé om, hvor meget det vil blive. Man anslår, hvad det vil blive på kort sigt, men man kan ikke vide noget som helst om det, og det tager man jo helt åbenbart i stiv arm. Det er ikke dér, man skal være så karrig set fra skatteministerens side.

Det bliver muligt at udskyde beskatningen år efter år, og det er så det, som skatteministeren bl.a. ønsker med det her lovforslag blandt alle de andre forslag. Og som sagt er de begunstigende skatteregler rettet mod personer, som regering er nært beslægtet med.

Lad mig også sige, at det, vi ser her, jo minder meget om den underminering af indkomstskattesystemet og selskabsskattesystemet, virksomhedsskattesystemet, som vi havde, da den nuværende statsminister var skatteminister fra 1987 til 1992, regler der undergraver indtægterne. Man kan selvfølgelig sige, at det jo er behageligt for de folk, der slipper for at betale, men i den anden ende er der jo nogle offentlige ydelser, som skal betales, og det er jo det, der giver alle problemerne, når vi så skal til at lave finansloven for 2003.

Jeg vil godt sige om de her forslag, at der faktisk er et par stykker, vi er positive over for. Vi er